

чалството на Георгия Пѣячевича и войводата Богдана. Нѣ грамаднитѣ турски сили, които отивали противъ австрийцитѣ, нападнали пжтьомъ на възстаницитѣ и ги разпрѣснали. А великиятъ везиръ Фазилъ Мустафа паша, за да отмѣсти на бунтовницитѣ, заповѣдалъ на войскитѣ си да унищожатъ Чипровецъ и сѣсѣднитѣ му села: Копиловецъ, Желѣзна и Клисура.

Населението отъ чипровско мислѣло, че работата се е свѣршила съ разбиването на възстаницитѣ и не е ни най-малко ^{въ}подозирало, че ще бѣде нападнато, за да вземе прѣдпазители мѣрки. Нѣ турцитѣ скоро се появили, нападнали изненаданитѣ жители и започнали да извѣршватъ разни звѣрства и жестокости, които въ едно тогавашно извѣстие се описватъ така:

„Трѣбаше да види човѣкъ, какъ въ срѣдъ тоя внезапенъ метежъ и бѣснуване на неприятеля майкитѣ оплакваха не скжпоцѣннитѣ си дрехи, среброто и златото и другитѣ си украшения, а своитѣ дѣца, които имъ бѣха изтрѣгнати изъ ржцѣтѣ и прѣдадени на огънь и мечъ. Нищо не бѣ пощадено, нито старостта, нито полътъ: мжжко и женско, старо и младо бѣ гонено подъ звѣрскитѣ удари на неприятеля. Отъ 500 чипровски сѣмейства и толкова почти въ Копиловецъ, отъ 300 сѣмейства въ Желѣзна и 80 въ Клисура едва една третя часть се спаси съ бѣгство. Бѣжанцитѣ се бѣха прѣснали на вси страни, и голѣма часть отъ тѣхъ загина прѣди да мине Дунава, изнурена отъ гладъ и мжки¹⁾“.

¹⁾ Българ. прѣгледъ. год. I. кн. XI—XII стр. 183—184.